

Ediție bilingvă

Pădurea Spaimelor

BĂIATUL-CORB și FATA-SPIRIDUS

Marcus Sedgwick

Ilustrații de
Pete Williamson

 Booklet
fiction

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Marcus Sedgwick

Fright Forest

ELF GIRL and RAVEN BOY

Pădurea Spaimelor

BĂIATUL-CORB și FATA-SPIRIDUȘ

Volumul 1

Ediție bilingvă

Ilustrații de Pete Williamson

Traducere din limba engleză
de Iulian Curuia

 Booklet
fiction

Scream Sea
Marea Urletelor

The Island
Insula

Monster Mountains
Munții
Monștrilor

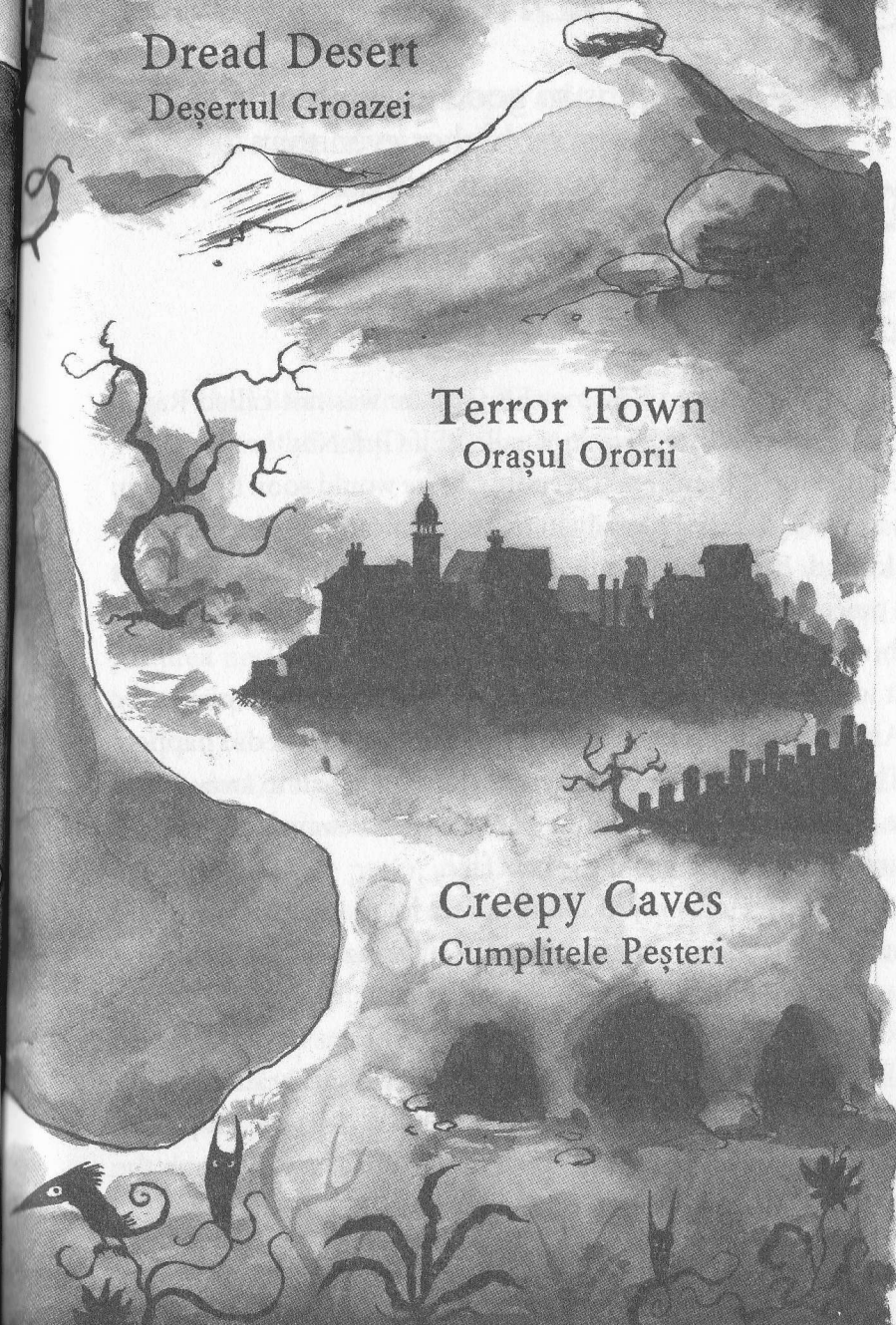
Fright Forest
Pădurea Spaimelor

Dread Desert
Deșertul Groazei

Terror Town
Orașul Ororii

Creepy Caves
Cumplitele Peșteri

One

Raven Boy is *so* good at climbing trees that he goes higher even than really brave squirrels do.

When Raven Boy met Elf Girl, he was not called Raven Boy, and she was not called Elf Girl. Not then.

On the night they met, Raven Boy, as he would soon be known, was as usual sleeping happily in the top of a tall tree, the tallest he could find. It was the middle of the night, and the endless forest was quiet. No bats darted here and there, no owls hooted spookily, nothing rustled in the slightest.

It was quiet in a something-really-bad-is-about-to-happen way.

And then, strangely enough, something really bad did happen.

The tree in which Raven Boy was sleeping began to sway. Just a little bit at first, so he didn't wake up. He was dreaming about baby squirrels and he had a smile on his face.

Then the treetop swayed some more, a lot more, which was odd because there wasn't even the gentlest of breezes. It was swaying because it was falling down.

Raven Boy's eyes shot open.

'Eep!' he screeched and began grabbing at branches, but even with his amazing climbing skills, it was hopeless. The tree was hurtling towards the ground, smashing through the branches of other trees as it went.

Unu

Băiatul-Corb se pricepe atât de bine să se cațere în copaci, că urcă mai sus chiar și decât cele mai curajoase veverițe.

Când Băiatul-Corb a întâlnit-o pe Fata-Spiriduș, nu-l chema Băiatul-Corb și nici pe ea n-o chema Fata-Spiriduș. Pe atunci nu.

În noaptea în care s-au întâlnit, Băiatul-Corb (după cum avea să fie botezat în curând) dormea liniștit, ca de obicei, în vârful unui copac, cel mai înalt pe care-l putuse găsi. Era miezul nopții, iar pădurea nesfârșită era tăcută. Niciun liliac nu săgeta cerul, nicio bufniță nu buhăia sinistru, nici măcar o frunză nu foșnea.

Era o tăcere din acelea prevestitoare de rău.

Deodată, în mod straniu, chiar s-a întâmplat ceva foarte rău.

Copacul în care dormea Băiatul-Corb a început să se legene. La început, doar câte puțin, așa că nu s-a trezit. Visa ceva cu pui de veveriță și zâmbea.

Apoi vârful copacului s-a legănat mai tare, mult mai tare, ceea ce era ciudat, pentru că nu bătea vântul nici măcar un pic. Se legăna pentru că urma să cadă.

Ochii Băiatului-Corb s-au deschis brusc.

— Văleu! a țipat el, încercând să se prindă de crengi, dar nici măcar marea lui pricepere la cățarat nu-l mai putea ajuta.

Copacul se îndrepta vertiginos spre pământ, rupând în cădere crengile altor copaci.

He heard the loud squawk of birds and the terrible noise of the trunk splitting, and a second or two later, the tree smashed onto the forest floor. It was all he could do to jump at the last minute, and by chance he found himself hanging from a branch near the ground.

'Eep,' he said again, his eyes as wide as dinner plates.

He dangled for a bit, then felt stupid, even though it was the middle of the night and he knew no one could see him.

'Who are you?' said a voice. 'And why are you dangling in that tree? You look stupid. And why?' the voice sounded quite cross now, 'have you squashed my hut?'

The boy who would very soon be known as Raven Boy looked around. He had incredibly good night vision, so although it was dark, he saw the girl who'd spoken to him.

'Who are you?' he said.

'I asked you first,' replied a rather tiny and skinny girl.

'So?'

'So, what?'

'So you tell me your name first.'

'Is that how it works?'

'Yes,' said the girl. 'It is.'

He thought about this.

'No,' he said.

'No? No what?'

'No, I won't tell you my name.'

Băiatul-Corb a auzit cârâitul gălăgios al păsărilor și zgomotul îngrozitor al trunchiului frânt în două, pentru ca, o clipă sau două mai târziu, copacul să se izbească de pământ. De-abia a reușit să sară din el, chiar în ultimul moment, și, din întâmplare, s-a pomenit atârând de o creangă aproape de sol.

— Văleu! a făcut el din nou, cu ochii cât cepele.

A atârnat acolo o vreme, dar la un moment dat a început să se simtă ca un fraier, deși era toiu noptii și știa că nu poate să-l vadă nimeni.

— Cine ești tu? a spus o voce. Și de ce atârni în copacul ăla? Arăți ca un fraier. Și de ce mi-ai strivit coliba? a adăugat vocea, de data asta destul de supărată.

Băiatul care avea să fie cunoscut în curând sub numele de Băiatul-Corb s-a uitat în jur. Vedea incredibil de bine pe timp de noapte, așa că, deși era întuneric, a văzut-o pe fata care-i vorbise.

— Cine ești tu? a întrebat-o el.

— Eu te-am întrebat prima, a răspuns o fată cam mică și cam slăbănoagă. Deci?

— Deci ce?

— Deci spune-mi tu primul cum te cheamă.

— Păi așa se face?

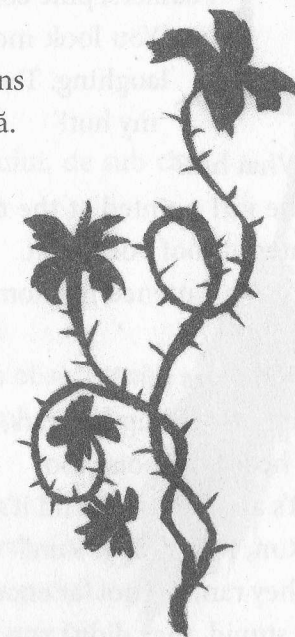
— Da, a spus fata. Chiar așa.

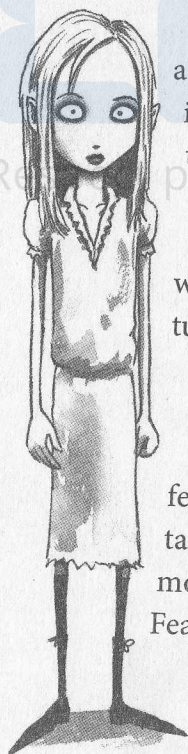
Băiatul a căzut pe gânduri.

— Nu, i-a spus.

— Nu? Nu ce?

— Nu, n-o să-ți spun cum mă cheamă.

'Why not?' asked the girl.

He had two reasons for this; the first was that he had a really silly name and he was very embarrassed about it, the second was that he was about to slip from the tree.

'Eep!' he said, and landed on the girl.

She rolled out from under him and stood up. She was so cross she put her hands on her hips and her ears turned pink. Then she pointed at him.

'You!' she said. 'Why are you covered in feathers?'

'I fell through a bird nest on the way down.'

That was true, but the fact is that he often had a feather or two poking out from his hair, or from his tattered coat – that's what happens when you spend most of your time in treetops. You pick things up. Feathers, pine cones, leaves. Small creatures.

'You look more like a raven than a boy,' she said, laughing. Then she stopped laughing. 'Oh! Look at my hut!'

'What hut?'

The girl pointed at the tree trunk, from underneath which a splinter of roof poked out.

'You've flattened my home!'

'I didn't do ...'

'What was that?'

She pricked up her ears, which he noticed were rather pointy. He'd heard the noise too.

'It's another tree! And it's coming this way!'

'Run, Raven Boy! Run!'

They ran, but not far enough. Because it was dark and they were a bit stupid, they didn't run to the side, but straight ahead, so that

— De ce nu? a întrebat fata.

Băiatul avea două motive. Primul era că avea un nume cam nerod și îi era foarte rușine cu el, iar al doilea – că tocmai era pe cale să alunece din copac.

— Văleu! a făcut el, prăvălindu-se peste fată.

Fata s-a rostogolit de sub el și s-a ridicat în picioare. Era atât de supărată, că și-a pus mâinile în șold și urechile i s-au făcut roz. L-a arătat cu degetul.

— Tu! a spus ea. De ce ești acoperit de pene?

— Am căzut printr-un cuib de păsări.

Era adevărat, dar oricum îi ieșea mereu o pană sau două din păr sau din haina peticită – așa e când îți petreci cea mai mare parte a timpului în vârful copacilor. Se prind lucruri de tine. Pene, conuri de pin, frunze. Animale mici.

— Aduci mai degrabă cu un corb decât cu un băiat, a zis ea, râzând.

Dar, deodată, s-a oprit din râs.

— Vai, uită-te la coliba mea!

— Ce colibă?

Fata a arătat spre trunchiul copacului, de sub care se vedea o așchie de acoperiș.

— Mi-ai turtit casa!

— N-am făcut ...

— Ce-a fost asta?

Fata și-a ciulit urechile, iar băiatul a observat că sunt cam ascuțite. Și el auzise zgomotul.

— Încă un copac! Și cade încoace!

— Fugi, Băiatule-Corb, fugi!

Au fugit, dar nu suficient de departe. Cum era întuneric și cum erau puțin cam proști, n-au fugit într-o parte, ci drept înainte, așa că

when the tree hit the ground, its topmost branches bopped them both and that was that.

Flattened, or very nearly, they were only saved because they'd fallen into a large badger hole at the last moment.

By the time they woke up again, it was morning.

Sun beams were peeking around the tree trunk and down into the badger hole.

Raven Boy blinked, totally forgetting what had happened for a minute. Then he looked about him, at the badger hole, the tree above him, and at the skinny girl sitting next to him, picking leaves and the odd worm out of her hair.

'Why are your ears pointy?' asked Raven Boy.

'Same reason your nose is, I suppose.'

Raven Boy thought about this.

'You still have feathers in your hair, Raven Boy,' said the girl.

'So what's your name, then?'

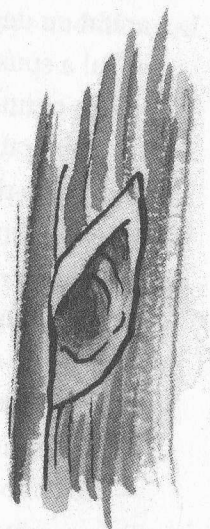
'I won't tell you.'

'Why not?'

'I have several reasons,' she said, standing up and bumping her head on the tree trunk. 'Ow! First, because you won't tell me yours, but mostly because it's really silly and I'm really embarrassed about it.'

'Are you?' said Raven Boy. That was something to think about. Someone else who was embarrassed about their name. 'Well, tell me what it begins with.'

'Why?'

atunci când copacul s-a izbit de pământ, crengile lui cele mai de sus i-au turtit pe amândoi și asta a fost.

Cât pe ce să fie făcuți afiș, s-au salvat în ultima clipă doar pentru că nimeriseră într-o văgăună mare de bursuc.

Când s-au trezit din nou, era dimineață.

Razele soarelui se strecurau pe lângă trunchiul copacului în văgăuna bursucului.

Băiatul-Corb a clipit, uitând pentru un moment tot ce se întâmplase. Apoi s-a uitat în jur, la văgăună, la copacul de deasupra și la fata slăbănoagă care stătea lângă el, scuturându-și părul de frunze și scoțând din plete câte o rămă care se mai rătăcise pe-acolo.

— De ce ai urechile ascuțite? a întrebat Băiatul-Corb.

— Bănuiesc că din același motiv pentru care ai și tu nasul ascuțit.

Băiatul-Corb a căzut pe gânduri.

— Încă mai ai pene în păr, Băiatule-Corb, a spus fata.

— Deci care e numele tău?

— Nu-ți spun.

— De ce nu?

— Din mai multe motive, a zis ea, ridicându-se și lovindu-se cu capul de trunchiul copacului. Au! În primul rând, pentru că tu nu vrei să mi-l spui pe-al tău, dar mai ales pentru că e cam nerod și mi-e foarte rușine cu el.

— Serios? s-a mirat Băiatul-Corb.

Asta chiar îi dădea de gândit. Încă cineva care se rușina de numele pe care-l purta.

— Păi atunci spune-mi cu ce literă începe.

— De ce?